

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht op het hoger beroep van:

appellant,

tegen de uitspraak in zaak no. AWB 06/20769 van de rechtbank
's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, van 19 april 2007 in het geding
tussen:

appellant

en

de Minister van Justitie.

1. Procesverloop

Bij brief van 23 februari 2006 heeft appellant bezwaar gemaakt tegen het uitblijven van een beslissing op een aanvraag om de beperking van de aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd te wijzigen.

Bij brief van 27 april 2006 heeft appellant beroep ingesteld tegen het uitblijven van een beslissing op het aldus gemaakte bezwaar.

Bij besluit van 9 juni 2006 heeft de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie het door appelland gemaakte bezwaar gegrond verklaard en de aanvraag van appelland alsnog ingewilligd. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 19 april 2007, verzonden op 20 april 2007, heeft de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Zutphen, het daartegen door appelland ingestelde beroep ongegrond verklaard. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft appelland bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 15 mei 2007, hoger beroep ingesteld. Appelland heeft zijn hoger beroep aangevuld bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 16 mei 2007. Deze brieven zijn aangehecht.

Bij brief van 30 mei 2007 heeft de Staatssecretaris van Justitie een reactie ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Hetgeen in het hoger-beroepschrift is aangevoerd en voldoet aan het bepaalde in artikel 85, eerste en tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000, kan niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak leiden. Omdat het aldus aangevoerde geen vragen opwerpt die in het belang van de rechtseenheid, de rechtsontwikkeling of de rechtsbescherming in algemene zin beantwoording behoeven, wordt, gelet op artikel 91, tweede lid, van deze wet, met dat oordeel volstaan.

2.2. Het hoger beroep is kennelijk ongegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden bevestigd.

2.3. Voor een proceskostenveroordeling bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

bevestigt de aangevallen uitspraak.

Aldus vastgesteld door mr. M.G.J. Parkins-de Vin, Lid van de enkelvoudige kamer, in tegenwoordigheid van mr. A.A. Sniijders, ambtenaar van Staat.

w.g. Parkins-de Vin
Lid van de enkelvoudige kamer

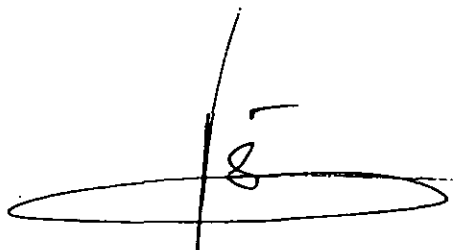
w.g. Sniijders
ambtenaar van Staat

Uitgesproken in het openbaar op 12 juli 2007

279

Verzonden: **12 JULI 2007**

Voor eensluidend afschrift,
de Secretaris van de Raad van State,
voor deze,

A handwritten signature in black ink, consisting of a large, stylized 'V' and 'S' intertwined, with a horizontal line underneath.

mr. H.H.C. Visser,
directeur Bestuursrechtspraak

uitspraak

RECHTBANK 's-GRAVENHAGE

Nevenzittingsplaats Zutphen

Sector Bestuursrecht
Enkelvoudige kamer

Reg.nr.: AWB 06/20769

Uitspraak in het geding tussen:

van Marokkaanse nationaliteit,
eiser,
gemachtigde: mr. C.T.G. van Schie, advocaat te Nijmegen,

en

de Minister van Justitie
(voorheen: de Minister voor Vreemdelingenzaken en Integratie)
verweerder,
gemachtigde: mr. R. Jonkman, werkzaam bij de IND.

1. Procesverloop

Op 12 oktober 2004 heeft eiser een aanvraag ingediend om verlenging van zijn verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd onder de beperking 'arbeid in loondienst als godsdienstleraar ten behoeve van Vereniging Mesjid Nour', met een geldigheidsduur van 4 juni 1998 tot 20 april 1999 en laatstelijk verlengd tot 19 november 2004. Bij brief van 21 februari 2005 heeft verweerder deze aanvraag aan de gemachtigde van eiser teruggezonden met de mededeling dat uit de toegezonden stukken blijkt van een wijziging van de beperking. Op 19 april 2005 heeft eiser vervolgens een aanvraag ingediend tot wijziging van de beperking in 'verblijf als godsdienstleraar ten behoeve van Stichting

Op 23 februari 2006 heeft eiser bezwaar gemaakt tegen het niet tijdig nemen van een besluit. Vervolgens heeft eiser op 27 april 2006 beroep ingesteld tegen het niet tijdig nemen van een besluit op het bezwaar van 23 februari 2006.

Bij besluit van 9 juni 2006 heeft verweerder het bezwaar van eiser van 23 februari 2006 gegrond verklaard en aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd verleend onder de beperking 'verblijf als godsdienstleraar ten behoeve van Stichting tewerkstellingsvergunning vereist, andere arbeid niet toegestaan, met ingang van 1 april 2005, geldig tot 1 april 2008.

Reg.nr.: AWB 06/20769

Bij brief van 4 juli 2006 heeft eiser de rechtbank verzocht zijn beroep van 27 april 2006 thans gericht te achten tegen voormeld besluit van 9 juni 2006. Gelet op het bepaalde in artikel 6:20, vierde lid, van de Algemene wet bestuursrecht (Awb) dient het beroep van eiser van 27 april 2006 geacht mede te zijn gericht tegen verweerders besluit op bezwaar.

Bij brief van 31 augustus 2006 heeft eiser de gronden van het beroep aangevuld en voorts bericht het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig nemen van een besluit op bezwaar, in te trekken.

Het beroep is behandeld ter zitting van 15 februari 2007, waar eiser en zijn gemachtigde, alsmede de gemachtigde van verweerder zijn verschenen.

2. Motivering

2.1 De rechtbank stelt allereerst vast dat verweerder bij besluit van 9 juni 2006 het bezwaar van eiser van 23 februari 2006 gericht tegen het niet tijdig beslissen op de onderhavige aanvraag, gegrond heeft verklaard, en daarbij aan eiser een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd heeft verleend onder de beperking 'verblijf als godsdienstleraar ten behoeve van , tewerkstellingsvergunning vereist, andere arbeid niet toegestaan, met ingang van 1 april 2005, geldig tot 1 april 2008.

Op de voet van artikel 6:20, tweede lid, aanhef en onder b, van de Awb gelezen in samenhang met artikel 6:20, eerste lid van de Awb en de parlementaire geschiedenis bij die bepaling (PG Awb I, p. 310-312), moet dat besluit worden opgevat als een besluit op bezwaar. Gesteld noch gebleken is dat eiser nog belang had bij een (inhoudelijk) besluit in primo.

2.2 De rechtbank is voorts van oordeel dat eiser belang heeft bij de beoordeling van zijn beroep, omdat verweerder hem bij het nemen van het besluit niet geheel is tegemoet gekomen. Eiser heeft namelijk aangevoerd dat en waarom hij recht zou hebben op een verblijfsvergunning waaraan geen beperkingen zijn verbonden voor het verrichten van arbeid, terwijl verweerder de onderhavige verblijfsvergunning heeft verleend met daarop de aantekening "tewerkstellingsvergunning vereist, andere arbeid niet toegestaan".

Overwogen wordt verder dat het bestreden besluit in rechte getoetst dient te worden naar het moment waarop verweerder het betreffende besluit op bezwaar heeft genomen (toetsing ex tunc).

2.3 Ingevolge artikel 14, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000) is onze Minister bevoegd de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd in te willigen, af te wijzen dan wel niet in behandeling te nemen alsmede ingevolge het bepaalde onder c, bevoegd een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, op aanvraag of ambtshalve, te wijzigen.

Artikel 3.100 van het Vreemdelingenbesluit 2000 (Vb 2000) bepaalt dat de vreemdeling, indien hij hangende de besluitvorming op een eerdere aanvraag, wijziging van het gevraagde doel wenst, een nieuwe aanvraag indient.

Reg.nr.: AWB 06/20769

3

2.4 Ingevolge het tweede lid van artikel 14 van de Vw 2000 wordt de vergunning verleend onder beperkingen, verband houdende met het doel waarvoor het verblijf is toegestaan. Aan de vergunning kunnen voorschriften worden verbonden.

Ingevolge artikel 3.4. eerste lid, aanhef en onder g, van het Vb 2000 houdt de in artikel 14 van de wet bedoelde beperking voor zover hier van belang verband met het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar.

Artikel 3.33 van het Vb 2000 bepaalt, voor zover hier van belang, dat de verblijfsvergunning onder een beperking verband houdend met het verrichten van arbeid als geestelijk voorganger of godsdienstleraar slechts kan worden verleend indien de vreemdeling tevens schriftelijk verklaart ermee bekend te zijn dat:

- a. slechts verblijf wordt toegestaan voor het verrichten van werkzaamheden als geestelijk voorganger of godsdienstleraar ten behoeve van de met name te noemen groepering;
- b. het verblijf slechts kan worden toegestaan voor de duur van de werkzaamheden;
- c. hij na beëindiging daarvan Nederland dient te verlaten;
- d. het hem niet is toegestaan om gedurende zijn verblijf in Nederland werkzaamheden van andere aard te verrichten.

Artikel 4.21, derde lid, van het Vb 2000 bepaalt dat op het ingevolge het eerste lid afgegeven document wordt aangetekend of het de vreemdeling is toegestaan arbeid te verrichten en of voor deze arbeid ingevolge de Wet arbeid vreemdelingen (Wav) een tewerkstellingsvergunning is vereist.

2.5 Ingevolge artikel 21, eerste lid, aanhef en onder f, van de Vw 2000 kan de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd, voor zover hier van belang, slechts worden afgewezen, indien de vreemdeling op de dag waarop de aanvraag is ontvangen een verblijfsrecht van tijdelijke aard heeft.

Ingevolge artikel 3.5. tweede lid, aanhef en onder d, van het Vb 2000 is, voor zover hier van belang, het in artikel 3.4. eerste lid, aanhef en onder g, van het Vb 2000 bedoelde verblijfsrecht, tijdelijk van aard.

2.6 Artikel 4, eerste lid, van de Wav bepaalt dat het in artikel 2 bedoelde verbod om zonder tewerkstellingsvergunning vreemdelingen arbeid te laten verrichten niet van toepassing is met betrekking tot de vreemdeling die beschikt over een krachtens de Vreemdelingenwet 2000 afgegeven vergunning, welke is voorzien van een aantekening van Onze Minister van Justitie waaruit blijkt dat aan die vergunning geen beperkingen zijn verbonden voor het verrichten van arbeid.

Het tweede lid, aanhef en onder b, van artikel 4 van de Wav houdt in dat een zodanige aantekening wordt verleend aan een vreemdeling die gedurende een ononderbroken tijdvak van drie jaar heeft beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 14 van de Vreemdelingenwet 2000 en die nadien zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd.

2.7 In beroep heeft eiser aangevoerd dat verweerder ten onrechte heeft aangetekend dat een tewerkstellingsvergunning vereist is en dat andere arbeid niet is toegestaan. Volgens eiser brengt artikel 4, tweede lid, aanhef en onder b, van de Wav, gelet op duur van zijn verblijf en zijn arbeidsverleden, mee dat hij recht heeft op de aantekening 'arbeid vrij

Reg.nr.: AWB 06/20769

toegestaan' alsmede dat ten onrechte de voorwaarde van een tewerkstellingsvergunning is gesteld zodat de ingangsdatum van de hem verleende vergunning diende aan te sluiten op de datum waarop zijn eerdere verblijfsvergunning verliep, te weten 19 november 2004.

2.8 Naar het oordeel van de rechtbank kan het betoog van eiser niet slagen. Daartoe overweegt de rechtbank als volgt.

In artikel 4 van de Wav wordt een uitzondering gemaakt op het in artikel 2 van die wet neergelegde en aan de werkgever gerichte verbod om een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning. Laatstgenoemde wettelijke bepaling houdt derhalve een - tot de werkgever gerichte - verbodsbepaling in en strekt niet tot het verlenen - aan de vreemdeling als beoogd werknemer - van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 14 van de Vw 2000. De in artikel 4 van de Wav bedoelde aantekening wordt voorts aangebracht op een krachtens de Vw 2000 (door of namens hetzelfde bestuursorgaan) afgegeven vergunning. Naar het oordeel van de rechtbank kan derhalve een beroep op de Wav als zodanig niet meebrengen dat aan een krachtens de Vw 2000 te verlenen verblijfsvergunning een andere aantekening zou kunnen worden verbonden dan op grond van de Vw 2000 het geval zou zijn geweest.

Voor zover eiser beoogd heeft te betogen dat uit enige in de Vw 2000, het Vb 2000 dan wel de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000) neergelegde en met de Wav samenhangende bepaling voortvloeit dat verweerder ten onrechte de arbeidsmarktaantekening "TWV vereist. Andere arbeid niet toegestaan" heeft geplaatst, kan het betoog evenmin slagen. De rechtbank acht daarbij van belang dat in onderdeel B5/5.3 van de Vc 2000 specifiek beleid is geformuleerd voor vreemdelingen die verblijf als geestelijk voorganger of godsdienstleraar in Nederland beogen. In onderdeel B5/5.3.4 van de Vc 2000 is bepaald dat op het verblijfsdocument de aantekening "TWV vereist. Andere arbeid niet toegestaan" wordt geplaatst. Voorts komt betekenis toe aan artikel 3.5 van het Vb 2000, ingevolge welke bepaling het onderhavige verblijfsrecht bedoeld is als tijdelijk van aard, en aan artikel 3.33 van het Vb 2000, volgens welke bepaling een dergelijke vergunning slechts kan worden verleend onder de daar genoemde voorwaarden, welke met name de beperkte aard van de toegestane werkzaamheden en van de verblijfsduur raken.

De rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder, mede gelet op het bepaalde in artikel 3.100 van het Vb 2000, heeft kunnen stellen dat eiser dient te voldoen aan de voor vergunningverlening geldende voorwaarden, waaronder die van een geldige tewerkstellingsvergunning, alsmede dat verweerder de onderhavige vergunning heeft kunnen verlenen onder de aantekening dat een tewerkstellingsvergunning vereist is en dat andere arbeid niet is toegestaan. Daarbij heeft verweerder de ingangsdatum van de vergunning op 1 april 2005 kunnen stellen, nu niet in geschil is, dat eerst met ingang van die datum een tewerkstellingsvergunning is afgegeven en evenmin is gesteld of gebleken dat verweerder aan die datum niet zou mogen vasthouden.

Het betoog van eiser dat in 2006 door het (toenmalige) kabinet plannen zijn ontvouwd om ook aan houders van een verblijfsvergunning als eiser op enig moment een verblijfsvergunning voor onbepaalde tijd te verlenen, zodat hij belang heeft bij het voorkomen van een verblijfsgat, kan niet leiden tot het beoogde gevolg, reeds nu de verwezenlijking van die plannen, mede gelet op de val van dat kabinet, een toekomstig onzekere gebeurtenis betreft. Een ander in rechte te respecteren belang bij het voorkomen van een verblijfsgat acht de rechtbank gelet op het bepaalde in artikel 21, eerste lid, aanhef

Reg.nr.: AWB 06/20769

en onder f, van de Vw 2000, in verbinding met artikel 3.5. tweede lid, aanhef en onder d, en artikel 3.4. eerste lid, aanhef en onder g, van het Vb 2000, niet aanwezig.

2.9 Gelet op het vorenstaande zal het beroep ongegrond worden verklaard.

2.10 Overwogen wordt dat eiser bij brief van 31 augustus 2006 het beroep voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar heeft ingetrokken met het verzoek verweerder te veroordelen tot vergoeding van de in zoverre gemaakte proceskosten. Nu verweerder eerst na het instellen van het beroep, in de vorm van een besluit op bezwaar, een reële beslissing heeft genomen, is er aanleiding verweerder ingevolge artikel 8:75a van de Awb te veroordelen in de proceskosten die eiser ter zake het beroep, voor zover gericht tegen het niet tijdig beslissen op het bezwaar, in redelijkheid heeft gemaakt en tot vergoeding van het door eiser betaalde griffierecht. Met toepassing van het Besluit proceskosten bestuursrecht zal de rechtbank deze kosten vaststellen op € 80,50 (1 punt voor het beroepschrift, wegingsfactor 0,25). Voor toewijzing van meer of andere (proces-)kosten ter zake het onderhavige beroep bestaat geen aanleiding.

3. Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep ongegrond;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 80,50 ter zake verleende rechtsbijstand, te betalen door de Staat der Nederlanden aan eiser;
- bepaalt dat de Staat der Nederlanden aan eiser het betaalde griffierecht van € 141,- vergoedt.

Aldus gegeven door mr. M.C. van der Mei en in het openbaar uitgesproken op 19 april 2007 in tegenwoordigheid van mr. D. Mol-Schneider als griffier.

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen vier weken na de dag van verzending hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State, onder vermelding van "Hoger beroep vreemdelingenzaken", postbus 16113, 2500 BC Den Haag.

Afschrift verzonden op: 20 APR 2007

Voor de feitelijke omschrijving van de zaak wordt verwezen naar hetgeen hier omtrent opgenomen is in de bestreden uitspraak onder 1. Procesverloop

Grief 1

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in overweging 2.8:

“In art. 4 van de Wav wordt een uitzondering gemaakt op het in art. 2 van die wet neergelegde en aan de werkgever gerichte verbod om een vreemdeling in Nederland arbeid te laten verrichten zonder tewerkstellingsvergunning. Laatstgenoemde wettelijke bepaling houdt derhalve één – tot de werkgever gerichte – verbodsbepaling in en strekt niet tot het verlenen -- aan de vreemdeling als beoogd werknemer – van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd als bedoeld in art. 14 van de Vw 2000. Naar het oordeel van de Rechtbank kan derhalve een beroep op de Wav als zodanig niet met zich meebrengen, dat aan een krachtens de Vw 2000 te verlenen verblijfsvergunning een andere aantekening zou kunnen worden verbonden dan op grond van de Vreemdelingenwet 2000 het geval zou zijn geweest.

Toelichting

In de onderhavige zaak is niet in geschil, dat appellant, direct voorafgaand aan zijn aanvraag d.d. 12 oktober 2004 gedurende één ononderbroken tijdvak van drie jaar heeft beschikt over een voor het verrichten van arbeid geldige verblijfsvergunning en nadien zijn hoofdverblijf niet buiten Nederland heeft gevestigd. Ten tijde van het indienen van zijn aanvraag verbleef belanghebbende in Nederland op grond van art. 8 aanhef en sub a Vw 2000 in Nederland. Uitvloeisel daarvan is, dat appellant op grond van art. 4 lid 2 sub b Wav door de Minister van Justitie in het bezit gesteld dient te worden van een aantekening waaruit blijkt, dat hij niet onderworpen is aan het in art. 2 Wav neergelegde verbod om te werken zonder tewerkstellingsvergunning.

In de bestreden uitspraak wordt gesteld dat de in art. 4 van de Wav neergelegde uitzondering alleen ziet op een tot de werkgever gerichte vrijstelling van de verbodsbepaling als geformuleerd in art. 2 Wav en dat deze bepaling niet strekt tot het verlenen aan de vreemdeling als beoogd werknemer van een verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd. Appellant deelt dit standpunt niet. Art. 4 lid 2 sub b Wav geeft een duidelijke instructie aan de Minister van Justitie om in het geval zoals zich dat daar voordoet op de verblijfsvergunning de aantekening te plaatsen “arbeidvrij toegestaan, tewerkstellingsvergunning niet vereist”.

Deze bepaling heeft niet als bedoeling om de Minister van Justitie te verplichten een verblijfsvergunning te verlenen zoals in de uitspraak ten onrechte wordt verondersteld. In de visie van appellant had de uitwerking van genoemde wettelijke bepaling met zich mee dienen te brengen dat hij in het bezit gesteld zou worden van een vergunning tot verblijf onder de beperking "arbeid in loondienst als godsdienstleraar ten behoeve van Vereniging Mesjid Noor, Arbeidvrij toegestaan. Een tewerkstellingsvergunning is niet vereist". Omdat de betreffende verblijfsvergunning wordt afgegeven is een kwestie die door de Vreemdelingenwet 2000, Vb 2000 en Vc 2000 geregeld wordt.

De vraag of appellant aanspraak heeft op de arbeidsmarktaantekening "Arbeidvrij toegestaan, een tewerkstellingsvergunning niet vereist" wordt bepaald door de Wav. Voor zover de uitvoeringsregelingen van de Vreemdelingenwet 2000 met zich meebrengen, dat appellant geen aanspraak kan maken op deze arbeidsmarktaantekening zijn de betreffende regelingen in strijd met de duidelijke instructie van de Wav en dienen derhalve als daarmee strijdig zijnde niet te worden toegepast.

Grief 2.

Ten onrechte overweegt de Rechtbank in zijn uitspraak:

"De Rechtbank is derhalve van oordeel dat verweerder, mede gelet op het bepaalde in art. 3.100 van het Vb 2000, heeft kunnen stellen dat eiser dient te voldoen aan de voor vergunningverlening geldende voorwaarden, waaronder die van een geldige tewerkstellingsvergunning, alsmede dat verweerder de onderhavige vergunning heeft kunnen verlenen onder de aantekening dat een tewerkstellingsvergunning vereist is en dat andere arbeid niet is toegestaan. Daarbij heeft verweerder de ingangsdatum van de vergunning op 1 april 2005 kunnen stellen, nu niet in geschil is, dat eerst met ingang van die datum een tewerkstellingsvergunning is afgegeven en evenmin is gesteld of gebleken dat verweerder aan die datum niet zou mogen vasthouden".

Toelichting.

Uit grief 1 vloeit voort dat appellant vrij is op de Nederlandse arbeidsmarkt en voor zijn werkzaamheden geen tewerkstellingsvergunning vereist is. Nu belanghebbende reeds voor de afloop van de geldigheidsduur van zijn verblijfsvergunning om wijziging van de beperking en verlenging gevraagd heeft, is ten onrechte geen aaneensluitend verblijf toegestaan op zijn vergunning tot verblijf welke geldig was tot 19 november 2004.

REDENEN, waarom belanghebbende U verzoekt zijn beroep tegen de uitspraak van de Rechtbank te 's-Gravenhage zittingsplaats Zutphen d.d. 19 april 2007 gegrond te verklaren, de uitspraak te vernietigen en te bepalen, dat verweerder andermaal dient te beslissen op de door appelland op 12 oktober 2004 ingediende aanvraag een en ander met veroordeling van verweerder in kosten in beide instanties.

Gemachtigde

%

C.T.G. van Schie

Bijlage: kopie uitspraak d.d. 19 april 2007

van Schie advocaten

mr C.T.G. van Schie
 mr R.G.H.M. de Glas
 mr F.G.W.M. Huijbers
 mw mr J.W.C. Giabels
 mw mr E.R.T. Tromp
 mr S.T.W. Verhaagh
 mr D.W. Beemers
 mw mr J.E.A. van Beveren

Postbus 1017
 6501 BA Nijmegen
 Tel.: 024-323 88 44
 Fax: 024-360 54 30

RAAD VAN STATE	
INGEDIENEN	
16 MEI 2007	
ZAAKNR:	
AAN:	
BEHANDELD: DD:	PAR:

per fax 070-3651380
 Afdeling Bestuursrechtspraak van de
 Raad van State
 Hoger Beroep Vreemdelingenzaken
 Postbus 16113
 2500 BC DEN HAAG

Nijmegen, 16 mei 2007

ons kenmerk : 020571C
 uw kenmerk :
 justitie kenmerk :
 inzake : Nadere motivering hoger beroep

geboren op
 te : te Marokk

Geachte mevrouw, mijnheer,

In bovengenoemde zaak diende ik op 15 mei 2007 het beroepschrift in gericht tegen de uitspraak van de Rechtbank te Zutphen d.d. 19 april 2006 onder nummer AWB 06 / 20769.

In grief 1 is door mij betoogd, dat mijn cliënt op grond van art. 4 lid 2 Wet Arbeid Vreemdelingen aanspraak heeft op de arbeidsmarktaantekening "Arbeid vrij toegestaan, tewerkstellingsvergunning niet vereist" en dat dit in de bestreden uitspraak is miskennd.

Inmiddels ontving ik via mijn cliënt een beslissing van de IND in een identieke zaak van een collega, welke ik als bijlage bij deze brief gevoegd heb. Uit deze beslissing blijkt van betrokkene in die zaak op grond van art. 4 lid 2 Wav wel de arbeidsmarktaantekening "Arbeid vrij toegestaan, tewerkstellingsvergunning niet vereist" op het verblijfsdocument wordt gesteld. Dit onderbouwt het standpunt van mijn cliënt.

Ik verzoek u deze brief bij het beroepschrift te voegen.

Hoogachtend,

C.T.G. van Schie

Bijlage: beschikking IND d.d. :

in de zaak van

e-mail: info@vanschieadvocaten.nl
 www.vanschieadvocaten.nl

Berg en Dalseweg 15
 6521 JB Nijmegen

Gelden Dardourelining
 Postbank 5199611

Iedere aansprakelijkheid is beperkt tot het bedrag dat per geval door onze beroepsaansprakelijkheidsverzekering wordt uitbetaald.